

der da stete, er fuldkommen analogt med det, der foreligger her. Vi modtog den Gang Finantslovsforslaget meget sent fra det andet Thing, og vi modtog det i en saadan Skikkelse, at den daværende Regjering var i Stand til at modtage det, men Thingets Medlemmer besluttede selv i Erkjendelse af Bigtigheden af, at et større Pantserflib blev bygget, ikke alene at Bevillingen skulde forøges, men at den forøgede Bevilling skulde anvendes til et større Skib. Jeg tror altsaa slet ikke, at jeg ved at have stillet og ved bestemt at fastholde det foreliggende Forslag paa nogen Maade handler imod de traditionelle Regler, der ere gjældende her i Thinget. Jeg vil ikke sige, at disse Traditioner ere af saa overordentlig stor Betydning for mig, men jeg bemærker kun, at i dette Tilfælde kunne Traditionerne ikke paaberabes imod mig. Den Anmærkning, som nu staar her, gaar ud paa at paabegynde Bygninger af Sømateriel. Men hvad er Sømateriel? Ja, det er utrolig mange Genstande; det er store Krigsskibe og smaa Kanonbaade, Friggade, Spuleballier og alle saadanne Ting, Altsammen er det Sømateriel; men Skibe er Ministeren ikke en Gang indskrænket til. Jeg tror, det er allerede bemærket af den høitærede Minister, at han faar et saa stort Spillerum til Anvendelsen af disse 295,000 Rd., som det er meget sjældent, at der gives en af Ministrene, i Særdeleshed en af Forsvarsministrene. Men den høitærede Minister har erklæret i det andet Thing, — jeg beder den høitærede Minister tilgive mig, om jeg ikke citerer rigtig; jeg gengiver det, som jeg har opfattet det — at han i Grunden var noget i Forlegenhed med, hvorledes denne Bevilling, som er given ham, men indskrænket til at anvendes til Bygningen af saadant Sømateriel, som tilfammen kun maa koste 1 Million, kan anvendes paa hensigtsmæssigste og bedste Maade. Jeg tror derfor, at der er fuldstændig god Grund for dette Thing til at henvende sig til det høie Folkething med den Anmodning, at det igjen vil tage Spørgsmaalet under Overveielse, ikke betragte det som et Forslag, der kommer fra en Minister, som paa Grund af sin Optagelse i en ikke vel set Regjering ikke maa faae Bevillingen, men give Bevillingen til Staten, til Søværnet, til Fædrelandet og give den ikke efter Ministerens Begjæring, men efter Landsthingets, og under Hensyn dertil, tror jeg, det kunde ventes, at Forslaget gif igjennem. Jeg skal derfor atter paa det Barmherte anmode om, at det høie Thing, tilsidefattende alle politiske og formelle Betragtninger, vil gaa ind paa at stemme for dette Endringsforslag, som vi have tilladt os at stille, og ved hvilket Finanterne ikke ville bebyrdes for næste Aar med en Skilling mere, end hvad der allerede er bevilget af det høie Folkething.

Marineministeren: Jeg har ikke mange

Ord at fremkomme med her i dette Tilfælde. Det høie Thing vil jo vist nok i det Hele taget kjende min Stilling overfor Realiteten af denne Sag. Jeg har anset det for meget beklageligt, at Afstemningen i Folkethinget har faaet det Udald, som den har faaet, idet jeg antager, at den bedste Brug, man kunde have gjort af disse Penge, vilde være at paabegynde et større Pantserflib. Jeg har imidlertid anset det for at være overordentlig tvivlsomt — om overhovedet muligt — at faae det sat igjennem i denne Samling, og derfor har jeg frasalddet Forslaget og ikke stillet Forslag derom i dette Thing. Om det høie Thing har en anden Mening i denne Sag, skal jeg ganske henstille til det selv; jeg kan i saa Henseende ikke anbefale at gaa i den ene eller den anden Retning; det maa være det høie Things Sag at bestemme sig i saa Henseende. Vige over for Uttringer, der falddt fra det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (Søsen), skal jeg bemærke, at nogle af dem vare noget stærkere, end jeg kan være med til. Naar saaledes det ærede Medlem mente, at det skulde være en overflødig Udgivelse af Penge, der her er bevilget, kan jeg ikke heri være enig, og heller ikke kan jeg sige, at jeg er i stor Forlegenhed med, hvorledes jeg skulde anvende Pengene, hvis det blev mig, i hvis Lod det falddt at skulle gjøre det; thi, som jeg oftere har udtalt, foruden store Pantserflibe, der bør være Flaadens Hovedstyrke, bør den ogsaa være i Besiddelse af mindre Skibe, Kanonbaade med pantserbrydende Skjots. For at disse Kanonbaade imidlertid skulde kunne gjøre Nytte, maa de være til Stede i betydeligt Antal; det er jo naturligt, at man først ved at bringe ikke saa af disse meget smaa Kanonbaade i Tiden kan vente at faae noget Resultat. Af saadanne Kanonbaade er kun een færdig, „Drøgden“, eller som den tidligere hed „Jacy-Baaden“, der er overmaade lille og kun kan benyttes paa Rjødshavnns Rhed og maasse nogle faa andre Steder. Fire ere under Bygning, og regner man alle 5 Baade, saa er det dog virkelig ikke noget stort Tal af slige smaa Skibe. Pengene er der altsaa Anvendelse for, skjøndt jeg ikke anser den for nogen saa god Anvendelse af dem, som hvis man kunde paabegynde et Pantserflib. Men som sagt med al Beklagelse af Folkethingets Afstemning kan jeg ikke anse denne for en Livssag for Marinen. Jeg antager bestemt, at naar man kom til en Forhandling, hvor Sagens Realitet virkelig forelaa, eller hvor den politiske Situation ikke gjorde sig gjældende med den Styrke, som nu, vilde det vise sig, at Pantserflibe ere nødvendige, og at det, som jeg sagde forrige Gang, er i Illustion at udvilde sit Søforsvar alene ved Kanonbaade. Jeg tror, at denne Sag er saa tydelig, at selv det ærede 3die kongevalgte Medlem (Andræ) vil kunne gaa ind derpaa.

Andræ: Jeg vil gjøre opmærksom paa, at